

tilbedere

“..der kommer en time, ja, den er nu, da de sande tilbedere skal tilbede Faderen i ånd og sandhed”
(Joh. 4:23)

Bibelen taler meget om tilbedelse. Det græske ord, som ofte oversættes til dansk med tilbedelse, er “Proskuneo”. Det betyder bogstaveligt at “tilkysse”, men den egentlige betydning er noget i retning af at vise respekt for og bøje sig i anerkendelse for en øvrighedsperson eller gud (som grækerne havde mange af). Baggrunden var, at en måde at vise respekt overfor en person på kunne være, at række hånden op til munden og derefter “kaste” et kys hen til vedkommende, hvor ved man “tilkysse” eller tilbad dem. Når ordet anvendes i Bibelen, taler det om tilbedelsen af den ene, sande Gud.

Ordet optræder mange gange i det Ny Testamente som udsagnsord, men kun dette ene sted i Johannesevangeliet som navneord; det er det eneste sted, hvor der tales om en tilbeder. Hvad er en tilbeder så? Det må være en person, der har det som en del af sin væremåde eller livsstil at tilbede Gud, at bøje sig i respekt for Ham, for hans storhed og godhed.

Sætningen bliver udtalt af Jesus i samtalen med en kvinde, som var temmelig uvidende om, hvem han var og hvad han var kommet for at gøre. I bestræbelsen på at sammenfatte, hvad der skal kendetegne troen på Gud, peger Jesus på denne enkle ting: mennesker, som tror på Gud, må være sande tilbedere med alt hvad det indebærer. Tilbedelse af Gud er ikke kun noget, man gør en gang imellem, men må være noget, der bliver en del af os, en integreret del af vore liv. Det at tilbede Gud må være et mål i sig selv.

Det gjaldt på Jesus tid og det gælder i dag!